

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τοῦ Βορρά

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀθανάσιος, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου ἐν Μπρέστ-Λιτόβσκ

† 5η Σεπτεμβρίου 1648

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς καὶ Ὁμολογητὴς Ἀθανάσιος γεννήθηκε στὴν Βίλνα (σημερ. πρωτεύουσα τῆς Λιθουανίας) τῆς Μικρορωσίας τὸ ἔτος 1596, κατὰ τὸ ὁποῖο ἐγίνε στὸ Μπρέστ-Λιτόβσκ ἡ ψευδοένωσις μεταξὺ τῆς Ρώμης καὶ ὠρισμένων Ρώσων ἐπισκόπων.

Υἱὸς εὐγενοῦς καταγωγῆς Λιθουανοῦ, ἀρετὰ πτωχοῦ παρὰ ταῦτα, ἔλαβε εὐρεία καὶ σπανία μόρφωσι γιὰ τὴν ἐποχὴ του. **Ἦταν** κάτοχος πολλῶν ξένων καὶ ἀρχαίων γλωσσῶν καὶ βαθὺς γνώστης τόσο τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ὅσο καὶ τῶν φιλοσόφων καὶ θεολόγων τῆς Δύσεως.

Γιὰ μερικὰ χρόνια ὁ Ἅγιος ἐργαζόταν ὡς οἰκοδιδάσκαλος, ὥσπου τὸ 1627 ἐκάρη Μοναχὸς στὴν Μονὴ τοῦ Χουτίν, πλησίον τῆς πόλεως Ὀρσα τῆς Μικρορωσίας (σημερ. Λευκορωσία).

Τὸ προπύργιο αὐτὸ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ὁποῖο ἔμεινε ἀπείρακτο ἀπὸ τίς πολωνικὲς δυνάμεις κατοχῆς, διεδραμάτισε σπουδαῖο ρόλο στὴν ἀντίστασι τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ κατὰ τῆς ρωμαιο-καθολικῆς προπαγάνδας.

Ἱερὰ Εἰκὼν
τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου στὴν
Μονὴ Χουτίν.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Ἄθανάσιος συνεπλήρωσε τὴν μοναχικὴ του κατάρτισι καὶ σὲ ἄλλα ὀνομαστὰ Μοναστήρια. Ὄταν ἐχειροτονήθη Ἱερεύς, ὁ Μητροπολίτης Κιέβου Πέτρος Μογίλας (1596-1647) τοῦ ἀνέθεσε τὴν ἀνακαίνισι τῆς Μονῆς τοῦ Κουπύατισκ.

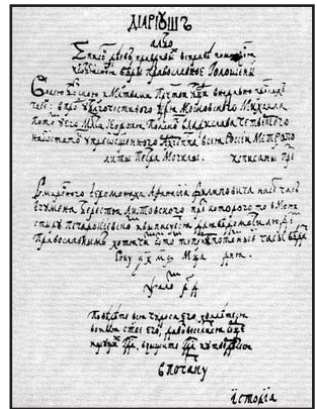
Μετὰ ἀπὸ θεία Ἀποκάλυψι, ἔκανε ἓνα ἐπικίνδυνο ταξίδι ἕως τὴν Μόσχα, διασχίζοντας ἐδάφη κατεχόμενα ἀπὸ Πολωνούς, μὲ σκοπὸ νὰ ἐκθέσῃ στὸν Τσάρο τὴν κακὴ στάσι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν ἔναντι τῶν Ὀρθοδόξων στὶς βορειοδυτικὲς περιοχὲς τῆς Ρωσίας καὶ νὰ ζητήσῃ συνδρομὴ γιὰ τὴν ἀνακαίνισι τῆς Μονῆς του. Μὲ τὴν βοήθεια τῆς Παναγίας, ἐπέτυχε στὴν ἀποστολὴ του καὶ ἄρχισε τὶς ἐργασίες. Ἄυο χρόνια ὅμως ἀργότερα ἀναγκάσθηκε νὰ τὶς ἐγκαταλείψῃ, διότι ἐξελέγη Ἱγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου στὸ Μπρέστ-Λιτόβσκ.

Ἀπὸ τότε ἀποδύθηκε σὲ νέο καὶ ἀκαταπόνητο ἀγῶνα ἔναντι τῆς Οὐνίας, τοῦ προσηλυτιστικοῦ αὐτοῦ τρόπου τῶν Λατίνων, ὁ ὁποῖος εἶναι συγκεκαλυμμένος μὲ ὀρθόδοξα λειτουργικὰ τυπικὰ καὶ συνήθειες. Ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη, ὁ Ἅγιος μὲ τὴν προσευχὴ, τὸ κήρυγμα καὶ τὰ συγγράμματά του στηλίτευε καὶ ἀπέρριπτε τὴν ψευδοένωσι τῆς Μπρέστ, ἐπανάφερε δὲ τοὺς πλανηθέντας στὴν Ποίμνη τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ Πολωνοὶ στρατιῶτες καὶ ἔποικοι βασάνιζαν τοὺς ὀρθοδόξους πληθυσμοὺς τῶν κατεχομένων περιοχῶν μὲ βαρβαρικὴ ὠμότητα, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἰησουῖτες ἱεραπόστολοι δὲν ἐδίσταζαν νὰ χρησιμοποιοῦν τὶς πλέον ἀπάνθρωπες μεθόδους, προκειμένου νὰ στερεώσουν τὴν ἰδική τους πίστι στὴν Μικρορωσία. Ὁ Ἅγιος ἀπεφάσισε τότε νὰ μεταβῇ στὸν Βασιλέα τῆς Πολωνίας Βλαδισλάβο Δ' (1632-1648), προκειμένου νὰ μεσολαβήσῃ, ὥστε οἱ Ὀρθόδοξοι νὰ ἔχουν καλύτερη ἀνθρώπινη μεταχείρισι.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκάμφθη ἀπὸ τὴν παράκλησί του καὶ μὲ Διάταγμα ἔθεσε τέλος σὲ αὐτὲς τὶς καταχρήσεις τῆς Ἐξουσίας, ἀλλὰ οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ του δὲν ἐφήρμοσαν αὐτό. Στὴν Βαρσοβία ἡ κατάσταση τῶν Ὀρθοδόξων ἦταν ἀκόμη χειρότερη. Σὲ ἐορτάσιμες ἡμέρες οἱ Πολωνοὶ καὶ οἱ Οὐνῖτες ἔβαζαν φωτιὰ σὲ Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες γεμάτες πιστοὺς, ὅπως καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν μεγάλων Διωγμῶν.

Μόνος στὸν ἀγῶνα, μὲ μόνη παρηγοριὰ τὴν Παναγία μας, ὁ Ἄθανάσιος συνέχισε τὶς προσπά-

Ἀπὸ τὶς προσωπικὲς σημειώσεις τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

